

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619201941
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7619201941.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v spore žalobcu C. X. G., G..M..B., C. XX, H.-G. I., V.: XX XXX XXX, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., Bratislava, Kubániho 15 proti žalovanej Y. C., T.. XX.XX.XXXX, U. H. G. T. D., K. XXXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Annamária Zátorská, advokát, Štefánikovo námestie č. 5, Spišská Nová Ves, o zaplatenie 11.973,80 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 10.572,80 Eur spolu s úrokom z omeškania

- vo výške 8 % ročne zo sumy 1.324,80 Eur od 31.01.2017 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 140,-- Eur od 30.04.2017 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.05.2017 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.06.2017 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.07.2017 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.08.2017 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.09.2017 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.10.2017 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.11.2017 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.12.2017 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.01.2018 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 01.03.2018 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.03.2018 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.04.2018 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.05.2018 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.06.2018 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.07.2018 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.08.2018 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.09.2018 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.10.2018 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.11.2018 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.12.2018 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.01.2019 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 01.03.2019 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.03.2019 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.04.2019 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.05.2019 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.06.2019 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.07.2019 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.08.2019 do zaplatenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.09.2019 do zaplatenia,

- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.10.2019 do zaplattenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.11.2019 do zaplattenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.12.2019 do zaplattenia,
- vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.01.2020 do zaplattenia,
to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vrátane náhrady trov odvolacieho konania v rozsahu 81,48 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 27.02.2019, doručenou tunajšiemu súdu dňa 22.03.2019, žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť mu sumu 11.973,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % zo sumy 11.973,80 Eur od 31.01.2017 do zaplattenia, ako aj nahradiť trovy konania.

2. Žalobca túto svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 19.01.2016 uzavrel so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere č. 230501, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej, ako dlžníkovi, úver vo výške 4.000,- Eur na podnikateľské účely. Podnikateľský subjekt ukončil podnikateľskú činnosť. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaná zaviazala splatiť v 48-mesačných splátkach vo výške 276,- Eur v termínoch splatnosti dohodnutých v splátkovom kalendári, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru. Listom zo dňa 15.01.2017 žalobca oznámil žalovanej, že je v omeškaní s úhradou splátok. Súčasne jej oznámil, že v dôsledku nespĺcania splátok je žalobca oprávnený v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatiť všetky záväzky zo zmluvy. Keďže žalovaná neuhradila dlhované splátky, všetky splátky podľa zmluvy sa stali splatnými dňa 30.01.2017. Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 2 ods. 12.3 zmluvy. V súlade s ust. čl. 12 ods. 12.1 zmluvy si žalobca uplatňuje nárok na zaplattenie zmluvnej pokuty a to dvakrát vo výške 662,40 Eur. Žalobca si uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške podľa nar. vl. 21/2013 Z.z., pričom sadzba úroku z omeškania je určená ako základná úroková sadzba ECB zvýšená o 8 percentuálnych bodov. Aktuálne platnou sadzbou je sadzba 8 % p.a.

3. V písomnom doplnení žaloby doručenom súdu dňa 10.06.2019 žalobca uviedol, že úver bol žalovanej poskytnutý pre účely výkonu podnikateľskej činnosti a ako účel čerpania úveru sa uvádzal prevádzkový účel. Tiež uviedol, že ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi pre účely jej podnikateľskej činnosti úver vo výške 4.000,-EUR, ktorá mala byť splatená v 48 mesačných splátkach vo výške 276,-EUR splatných podľa splátkového kalendára.

4. K žalobe sa vyjadrila žalovaná písomným podaním zo dňa 08.07.2019, doručenom súdu 09.07.2019, v ktorom nespochybnila, že dňa 19.01.2016 uzatvorila so žalobcom úverovú zmluvu a tiež potvrdila, že do dňa spísania tohto podania zaplatila žalobcovi v splátkach sumu 2.599,- Eur. Uviedla, že v čase, keď žalobcu oslovila bola vo finančnej tiesni. Navštívila jeho obchodné miesto, kde jej zamestnankyňa žalobcu predostrela žiadosť o úver. Zároveň bolo žalovanej avizované, že jediným východiskom toho, aby jej bol poskytnutý úver je spísanie práve tejto žiadosti a na jej základe podpísanie zmluvy. Žiadosť nevypisovala sama žalovaná, ale zamestnankyňa žalobcu. Žalovaná od počiatku uvádzala účel, na ktorý potrebuje finančné prostriedky použiť a týmto účelom boli súkromné rodinné potreby. Žalovaná nikdy nepoužila a ani nemienila použiť poskytnuté finančné prostriedky na podnikateľský účel. V čase uzatvorenia zmluvy si vôbec neuvedomovala, že existuje rozdiel v tom, ak podpisuje úverovú zmluvu ako fyzická osoba podnikateľ a fyzická osoba nepodnikateľ. Nikdy jej nebola žalobcom ponúknutá možnosť vystupovať v zmluvnom vzťahu ako fyzická osoba nepodnikateľ a teda spotrebiteľ. Ak chcela dostať úver, musela uzatvoriť zmluvu v predloženej forme a za predložených podmienok. Po celý čas dojednávania nebola osobitne upozornená na výšku úroku úveru a celý čas jej bola podsúvaná informácia, že berie úver vo výške 4.000,- Eur. Samotná výška 4.000,- Eur bola navyše určená žalobcom a nie žalovanou. Po spísaní žiadosti o úver už nevenovala osobitnú pozornosť preštudovaniu zmluvy o úvere, kde je uvedená výška úveru 13.248,- Eur. Netušila, že rôzne praktiky nebankových spoločností štát nedovoľuje

a naivne bola presvedčená, že to všetko štát kontroluje a nedovolí nepomer vzájomných plnení. Žalobca pod vplyvom tiesne na strane žalovanej tejto nedal na výber a vmanévroval ju do podpísania zmluvy, kde vystupuje ako podnikateľ. Prezentovanie žalovanej ako podnikateľa je nepochybne zastieraním skutočného účelu zmluvy a preto má za to, že úverovú zmluvu je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve a aplikovať na ňu ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. V tejto súvislosti poukázala na ust. § 9 ods. 7 predmetného zákona. Za najzásadnejšie porušenie zásad spotrebiteľského práva považuje dojednania o výške odmeny plynúcej zo zmluvy. Za poskytnutie úveru vo výške 4.000,- Eur si žalobca vymienil odmenu vo výške 9.248,- Eur. Pri prepočte na percentá je úrok 230 % navýšením samotného úveru. Takáto výška úroku je amorálna nielen v oblasti občianskeho práva, ale aj oblasti obchodného práva, kde i takéto dojednanie bolo nepochybne v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Poukazujúc na § 1a ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. uviedla, že v decembri 2015 bola priemerná ročná percentuálna miera nákladov na úrovni 11,22 % a teda jej dvojnásobok predstavuje 22,44 %. Žalobca si teda úverovou zmluvou vymienil odmenu, ktorá sa pri svojej výške 230 % z istiny ani náhodou nepribližuje do hornej hranici zákonom dovolenej odmeny požadovanej veriteľom od spotrebiteľa. Nakoľko ustanovenie o zmluvnej odmene pre žalobcu odporuje zákonu, považuje sa toto dojednanie za neplatné. Ďalej uviedla, že zákonu odporuje aj znenie článku 12 bod 12.1 a 12.3 úverovej zmluvy s prihliadnutím na to, že z úveru vo výške 13.248,- Eur bola žalovanej reálne poskytnutá suma len vo výške 4.000,- Eur je možné zmluvnú pokutu vo výške 663,- Eur považovať za neprimerane vysokú pokutu v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Takéto dojednanie sa v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka považuje za neprijateľnú podmienku a teda toto ustanovenie zmluvy je neplatné. Obdobne v bode 12.4 úverovej zmluvy je upravená výška zmluvnej pokuty, ktorú môže veriteľ požadovať od dlžníka v prípade omeškania so zaplatením celého dlhu, ktorý veriteľ zosplatnil po omeškaní dlžníka. Aj toto ustanovenie je treba posúdiť ako neprijateľnú podmienku a vysloviť jeho neplatnosť. Tiež uviedla, že pre rozpor so zákonom má byť posúdený ako neplatný aj bod 5.1 úverovej zmluvy, pojednávajúci o dohode o zrážkach zo mzdy. Obdobnou vadou trpia aj body 5.2 až 5.7 zmluvy. V tejto súvislosti poukázala na ust. § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. Ďalej uviedla žalovaná vo vzťahu k nároku na úrok z omeškania vo výške 8 %, že nakoľko určená dĺžka sumy 11.973,80 Eur obsahuje z väčšej časti odmenu žalobcu za poskytnutie úveru, ktorá sa má považovať za neplatnú, nie je možné žalobcovi priznať ani úrok z takto určenej dlžnej sumy.

5. Žalobca nepodal žiadnu repliku k vyššie uvedenému vyjadreniu žalovanej.

6. Tunajší súd ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 16Csp/45/2019-89 zo 23.12.2019 výrokom I zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 1.401,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 713,- Eur od 31.01.2017 do zaplatenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,- Eur od 01.03.2017 do zaplatenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,- Eur od 30.03.2017 do zaplatenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 136,- Eur od 30.04.2017 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, výrokom II žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a výrokom III zaviazal žalobcu povinnosťou zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 76,60 %.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením sp.zn. 9CoCsp/56/2020 zo dňa 13.04.2021 predmetný rozsudok v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie.

8. Odvolací súd v odôvodnení tohto rozhodnutia tunajšiemu súdu ako súdu prvej inštancie predovšetkým vytkol, že pri posudzovaní nároku žalobcu na zaplatenie sumy 9.248,- EUR vychádzal z ust. § 499 a § 502 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka a dospel k záveru, že dojednaná odplata v danom prípade splýva s úrokom za poskytnutie úveru. Podľa názoru odvolacieho súdu takýto názor nemôže obstáť. Ako ďalej uviedol, dojednanie odplaty v zmysle § 499 Obchodného zákonníka je odlišným právnym inštitútom ako dojednanie úrokov z úveru v zmysle § 502 Obchodného zákonníka. Právo na odplatu prislúcha veriteľovi, len ak bola dohodnutá a len za uzavretie zmluvy o úvere, nie za poskytnutie peňažných prostriedkov. Povinnosť zaplatiť odplatu v dohodnutej lehote je samostatným peňažným záväzkom dlžníka, odlišným od peňažného záväzku vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úrok. Naproti tomu záväzok dlžníka platiť za poskytnuté peňažné prostriedky úroky je podstatnou časťou zmluvy o úvere. Dohoda o výške úrokov nepožíva charakter podstatnej časti zmluvy. Preto podľa názoru odvolacieho súdu tieto dva odlišné právne inštitúty, ktorými sú odplata a dojednané úroky za poskytnutie „nesplývajú“, tak ako to uviedol súd prvej inštancie, a takýto jeho názor je potrebné považovať za zmatečný. Ďalej v predmetnom odôvodnení odvolací súd uviedol, že zákon v ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka

primo uvádza, že zmluva o úvere nemôže byť dojednaná ako bezúročná. Záväzok zaplatiť úroky patrí k pojmovým znakom zmluvy o úvere, je jej podstatnou časťou (§ 269 ods. 1 Obchodného zákonníka). Úprava obsiahnutá v ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka posilňuje princíp obsahovej oddeliteľnosti tej časti právneho úkonu (zmluvy o úvere), ktorá sa týka úrokov od ďalších častí tejto zmluvy a priznáva veriteľovi právo požadovať úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov aj vtedy, pokiaľ nie je ich výška v zmluve o úvere dojednaná. Rovnako tak uviedol, že vzhľadom k tomu, že najvyššie prípustné úroky vyplývajúce z obchodnoprávnych vzťahov neboli zákonom stanovené je zrejmé, že dohoda zmluvných strán o výške úrokov nie je regulovaná. Niet pochybností o tom, že pri dojednávaní výšky úrokov by mali byť rešpektované princípy dobrých mravov, resp. poctivého obchodného styku, t.j. úroky by nemali byť neprimerane vysoké (napr. viacnásobne prevyšovať úroky, ktoré obvykle požadujú banky v mieste sídla dlžníka a v dobe uzavretia zmluvy za úvery nimi poskytované). Ako už bolo vyššie naznačené, prípadná neplatnosť dojednaní o úrokoch v zmluve o úvere však nespôsobuje sama o sebe neplatnosť zmluvy o úvere ako celku. Zdôraznil, že v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku môže byť len výkon práva, nie právny úkon samotný, z ktorého je právo uplatňované. Predpokladom kvalifikácie určitého konania ako rozporného so zásadami poctivého obchodného styku nie je len samotná disproporcia medzi výškou dojednaného úroku a povahou zmluvného vzťahu, ale k tomuto musia pristúpiť ďalšie skutočnosti napr. zneužitie hospodárskej prevahy zmluvnou stranou, poškodenie iných subjektov a iné. Vzhľadom na vyššie uvedené preto podľa pokynu odvolacieho súdu úlohou súdu prvej inštancie malo byť po doplnení dokazovania v naznačenom smere ustáliť, či nárok žalobcu na zaplatenie sumy 9.248,- EUR je opodstatnený, právne vyhodnotiť tento názor, pričom mal vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tomto rozhodnutí.

9. Tunajší súd vzhľadom na tieto závery odvolacieho súdu uznesením sp.zn. 16Csp/45/2019-128 zo dňa 11.05.2021 vyzval žalobcu ako aj žalovanú, oboch cestou ich právnych zástupcov, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia uplatnili prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, uviedli ďalšie skutočnosti a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, s tým poučením pre tieto subjekty, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť.

10. V nadväznosti na to žalovaná písomným podaním zo dňa 04.06.2021 doručeným súdu dňa 06.06.2021 citujúc článku 4.1 Zmluvy o revolvingovom uviedla, že je nepopierateľným faktom, že predmetná zmluva bola koncipovaná výlučne žalobcom a teda bol to žalobca, ktorý do obsahu a textu zmluvy zahrnul vyššie citované ustanovenie. V zmysle ustanovení Obchodného zákonníka o výklade vôle platí, že prejav vôle sa vykladá podľa úmyslu konajúcej osoby, ak tento úmysel bol strane, ktorej je prejav vôle určený, známy alebo jej musel byť známy. Prejav vôle, ktorý obsahuje výraz pripúšťajúci rôzny výklad, treba pri pochybnostiach vykladať na ťarchu strany, ktorá ako prvá v konaní tento výraz použila. V prípade zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným to bol práve žalobca, ktorý zmätočne v obsahu zmluvy používa súbežne pojem „odmena“ a pojem „úroky za poskytnutie úveru“, čím vnáša do konkrétneho ustanovenia pochybnosti o charaktere sumy dojedanej vo výške 9.248,00 EUR. Podľa žalovanej nie je dotknutý záver prvostupňového súdu o tom, že takto stanovená suma úroku (odmeny) je s ohľadom na svoju výšku v rozpore s dobrými mravmi. Aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka o dobrých mravoch prichádza do úvahy aj v obchodnoprávnych vzťahoch a to s ohľadom na znenie § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka. Právnym následkom rozporu právneho úkonu s dobrými mravmi je sankcia v podobe neplatnosti právneho úkonu, tak ako to v odôvodnení rozsudku konštatoval okresný súd. Splyvanie inštitútu úrokov za poskytnutie úveru a odplaty nemá na konečné posúdenie platnosti resp. neplatnosti dojednaní o úrokoch žiaden vplyv a rozhodnutie o neplatnosti dojednaní o úrokoch sa ako také nezakladá na tomto konštatovaní. Napriek tomu, že záväzok dlžníka platiť za poskytnutý úver úroky je podstatnou časťou úverovej zmluvy (tak ako to uvádza krajský súd), toto neznamená, že s ohľadom na rozpor s dobrými mravmi nie je možné vysloviť neplatnosť zmluvného dojednaní o úroku. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Najvyššieho soudu ČR v sp. zn. 29Cdo/4498/2007, z ktorého aj citovala.

11. Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 09.06.2021 vychádzajúc zo záveru, že spornou zostala otázka primeranosti dohodnutej „zmluvnej odmeny“, poukázal na štandardný vzorec výpočtu úrokovej sadzby, aplikovaný na pomery a údaje vyplývajúce z uzavretej úverovej zmluvy, a to nasledovne : $13248 = 4000 \times (1+p/100\%)^4$ (pozn. znak 4 na konci zátvorky predstavuje štvrtú mocninu), kde 13248 je budúca splatená hodnota v Eur, 4000 je aktuálna hodnota v Eur, $p/100\%$ je úroková sadzba anualizovaná (p.a.), a 4 je počet rokov splácania úveru. Jednoduchou matematickou úpravou sa následne odvodí výsledok (hodnota) $p = 34,90\%$ (p.a.). Výška úrokovej sadzby nie je

neprimeraná hodnota a zmluva je platným právnym úkonom. Ďalej poukázal na to, že v čase uzavretia úverovej zmluvy (19.01.2016) banky mohli poskytovať dokonca aj v rámci spotrebiteľských vzťahoch úvery za úroky vyššie, ako je úrok v prípade úveru poskytnutého žalovanému. Na túto skutočnosť poukázal žalobca z dôvodu, že oblasť spotrebiteľských právnych vzťahoch bola v roku 2016 prísne regulovaná, pokiaľ ide o otázku výšky úrokov. Zohľadnenie tejto skutočnosti v tomto spore, v ktorom síce ide o obchodnoprávny vzťah, je potrebné vnímať v tom, že ak je pre regulovanú spotrebiteľskú oblasť určená ako maximálne prípustná hodnota úroku taká hodnota, ktorá prevyšuje aj úrokovú sadzbu vyplývajúcu z úverovej zmluvy uzavretej medzi sporovými stranami, potom bude neakceptovateľné, aby v oblasti bez výslovnej regulácie a všeobecne sa vyznačujúcou minimalizáciou zásahov do zmluvnej slobody a voľnosti boli za neprimerané a neprípustné považované úroky v nižšej hodnote. Spomenutá regulácia úrokov je podľa žalobcu konkretizovaná v nariadení vlády č. 87/1995 Z.z., a to v § 1 ods. 4 a § 1a ods. 1, ktoré citoval. Ďalej uviedol, že Úverová zmluva bola uzavretá dňa 19.01.2016. V zmysle označených pravidiel ale maximálna hodnota úroku pri spotrebiteľskej zmluve ku dňu 19.01.2016 mohla byť až 42,22 % ročne (2 x 21,11 %), čo je viac ako je úrok v prípade úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovanou.

12. Na pojednávaní konanom dňa 14.06.2021 žalovaná cestou svojho právneho zástupcu v spore tiež namietla, že podľa bodu 1.1 úverovej zmluvy mala čerpať úver vo výške 13.248,- EUR. V zmysle bodu 4.1 tejto zmluvy bola súčasne povinná zaplatiť úrok vo výške 9.248,- EUR, ktorý bol splatný ku dňu poskytnutia úveru. Z toho ohľadu je podľa žalovanej dôležitý článok 9.1 predmetnej zmluvy, ktorý hovorí o započítaní vzájomných pohľadávok, pričom dlžník má pohľadávku voči veriteľovi 13.248,- EUR a veriteľ t.j. žalobca voči dlžníkovi pohľadávku 9.248,- EUR. V zmysle bodu 9.1 vo výške, ktorej sa tieto vzájomné pohľadávky kryjú došlo k započítaniu a podľa názoru žalovanej tak podľa zákona zaniknú, a z uvedeného vyplýva, že uplatňovanie si pohľadávky vo výške 9.248,- EUR zo strany žalobcu voči žalovanej je duplicitné a nepoživajúce právnu ochranu. Žalobca ako veriteľ uspokojil svoj nárok na zákonný úrok už v počiatku zmluvného vzťahu formou započítania a zaplatenie sumy 9.248,- EUR, prípadne akejkolvek nižšej sumy z titulu zákonného úroku zo strany žalovanej žalobcovi by mohlo evokovať dojem, že odmenu by dostal veriteľ -žalobca druhýkrát, prvýkrát pri uzatvorení zmluvy formou započítania, druhýkrát splatením uplatňovanej sumy. V prospech tejto argumentácie svedčí aj bod 3.1 zmluvy, kde sa definuje pojem revolving, a to je v bode 3.1., pričom v tejto súvislosti podľa bodu 4.2 vzniká žalobcovi ako veriteľovi nárok na zmluvnú odmenu zákonný úrok ku dňu prevedenia revolvingu. Revolving však nikdy nebol poskytnutý a žalovaná obdržala len sumu 4.000- EUR. Podľa názoru žalovanej to spôsobuje, že zmluva ako taká je v istej časti neurčitá, prípadne zmätočná, čo nemôže byť na ťarchu žalovanej strany.

13. Žalobca sa k týmto argumentom žalovanej vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 07.07.2021, v ktorom uviedol, že tvrdenie žalovanej o „požadovaní zmluvnej odmeny“ dvakrát nemá oporu v skutkovom stave a odporuje aj obsahu samotnej úverovej zmluvy. Je pravdou, že po započítaní pohľadávky titulom úveru s pohľadávkou titulom zmluvnej odmeny žalovaná obdržala na svoj účet rozdiel v sume 4.000,00 EUR, k tomu ale žalobca uviedol, že započítaním došlo k zániku pohľadávky žalobcu (ako veriteľa) na zaplatenie zmluvnej odmeny, v celom rozsahu. Zároveň započítaním došlo k zániku pohľadávky žalovanej (ako dlžníka) na vyplatenie úveru v sume 9.248,00 EUR, pričom zvyšná časť suma 4.000,00 EUR bola vyplatená na účet dlžníka. Započítaním tak zostala nedotknutá pohľadávka veriteľa na splatenie úverovej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, pretože tá nebola predmetom započítania, a jej nesplatená časť je predmetom tohto sporového konania. Splácaniu sumy 13.248,00 EUR zodpovedal aj splátkový kalendár (48 splátok á 276,00 EUR).

14. Súd vychádzajúc jednak z dôkazov, ktoré vykonal pôvodne už pri svojom pôvodnom rozhodnutí, teda vychádzajúc z výsluchu žalovanej a výsluchu svedka, ako aj z listinných dôkazov vykonaných pri pôvodnom rozhodnutí, a to predovšetkým z formulára „Žiadosť o úver“ vypísanom dňa 18.01.2016, zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418 zo dňa 19.01.2016 a zo splátkového kalendára k tejto zmluve zo dňa 19.01.2016, z výpisu z obchodného registra vedeného na žalobcu, z plnej moci zo dňa 21.12.2012 podpísanej žalobcom, z výpisu z registra finančných agentov a finančných poradcov, z Prehľadu platieb vedených na meno žalovanej pod číslom 230501, z Prípisov zo dňa 15.12.2016 a zo dňa 15.01.2017 adresovaných žalovanej a označených ako „Pokus o zmier pred začatím súdneho konania“, z faktúry č. 916003134 a faktúry č. 917000095, z priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) zverejnenými na stránke Národnej banky Slovenska za rok 2016, ako aj vychádzajúc z právneho názoru vysloveného odvolacím súdom

v danom sporovom konaní, doplňujúcich písomných vyjadrení strán sporu zaslaných súdu na základe jeho výzvy, zistil tento skutkový stav veci:

15. Podľa výpovede žalovanej tejto v čase, kedy uzatvárala zmluvu o revolvingovom úvere so žalobcom nevedeli dať pôžičku v banke, keďže jej manžel mal nízky príjem a ona nemala zriadený bankový účet, ktorý sa aj bála si zriadiť, keďže je živiteľka rodiny, jej manžel bol doma s ich dieťaťom a pred uzavretím predmetnej úverovej zmluvy mala dlhy, ktoré urobil jej otec na jej meno vo D. a tieto musela vyplatiť. V tom čase potrebovali peniaze čím skôr, nakoľko potrebovali splatiť dlh švagrovi a tiež ich potrebovali na domácnosť, keďže mali dlh na byte a majú 4 deti. Preto telefonicky kontaktovala pani konajúcu za žalobcu a do telefónu jej oznámila sumu, v akej výške by asi potrebovala pôžičku a síce vo výške od 5.000,- do 10.000,- Eur. Uviedla jej, že pracuje ako živnostníčka v M. a že inde jej nechcú dať peniaze. Uvedená pani jej oznámila aké doklady má predložiť a síce živnostenský list, papiere z agentúry, cez ktorú pracuje, zmluvu s rodinou, pre ktorú pracuje, a tiež výplatné pásky. Tieto doklady uvedenej pani aj odovzdala.

16. Svedkyňa H.. D. G., ktorá za žalobcu ako viazaný finančný agent dojednávala úverovú zmluvu so žalovanou si na konkrétny prípad samotnej žalovanej nespomínala. Podľa výpovede uvedenej svedkyne však vo všeobecnosti proces uzatvárania úverových zmlúv za žalobcu prebiehal štandardne dvoma stretnutiami s klientmi, kedy na prvom stretnutí klient doložil doklady o podnikaní a podobne, prebrali sa s ním podmienky predmetného úveru a pokiaľ klient súhlasil s podmienkami, prešlo sa k žiadosti o úver. Podľa svedkyne sa určite zvykol vysvetľovať pri tomto stretnutí rozdiel medzi úverom pre podnikateľov a úverom pre nepodnikateľov, pretože samotní podnikatelia mali vyššie úroky. V rámci tohto dojednávacieho procesu uvedená svedkyňa na základe príjmu klienta tomuto vysvetľovala, že môže si vziať buď podnikateľský úver alebo nepodnikateľský, teda spotrebný. Uvedené vysvetlenie pre daného klienta pritom spočívalo v tom, že podnikateľský úver sa riadi Obchodným zákonníkom a že to nie je to klasický spotrebný úver.

17. Z vyplneného formulára „Žiadosť o úver“ vypísaného dňa 18.01.2016 vyplynulo, že žalovaná dokladala svoje osobné a majetkové pomery živnostenským listom, potvrdením o výške daňovej povinnosti a ako účel čerpania úveru bol v žiadosti zaškrtnutý prevádzkový účel, s tým, že podľa výpovede žalovanej, ako aj svedkyne D. G., predmetnú žiadosť vypisovala uvedená svedkyňa ako finančný poradca, resp. viazaný finančný agent pričom ako klient sa pod uvedenú žiadosť podpísala žalovaná.

18. Podľa výpovede žalovanej táto najprv podpisovala Žiadosť o úver, nebola si však istá, či následne Zmluvu o revolvingovom úvere č. 230501-73418 podpisovala v ten istý deň, prípadne, či žiadosť podpisovala doobeda a zmluvu po obede, no vie, že to bolo také rýchle.

19. Žalovaná tiež uviedla, že jej uvedená svedkyňa oznámila, že jej vie poskytnúť pôžičku len 4.000,- Eur, avšak žalovaná si už nepamätala či jej túto sumu oznámila telefonicky, alebo až pri osobnom stretnutí. Podľa vyjadrenia žalovanej výška úroku zo strany uvedenej pani jej oznámená nebola. Uviedla však, že následne keď sa druhýkrát k tejto svedkyňi dostavila, táto už mala všetky papiere vypísané.

20. Podľa vyjadrenia svedkyne klienti jej vo všeobecnosti predkladali či už živnostenský list alebo iné obdobné doklady za tým účelom, aby zistila finančnú situáciu klienta, či podniká a ak áno, za akých podmienok a ako dlho. Na základe týchto dokladov sa zisťovalo, či je podnikateľ a aké podmienky spĺňa. Svedkyňa uviedla, že sa štandardne pýtala klienta, na aký účel potrebuje pôžičku, pričom k uvedenému účelu, ktorý uviedol nemusel nič dokladať. Zároveň uviedla, že na základe dokladov, ktoré klient predložil, tomuto vysvetlila, aké má možnosti, či môže čerpať spotrebný úver alebo nie a teda nastupovala alternatíva podnikateľský úver. Podľa svedkyne to či klient mohol čerpať aj spotrebiteľský úver, záviselo od jeho čistého príjmu a výdavkov, teda bolo to nezávisle od toho, či predložil živnostenský list a daňové priznanie.

21. Podľa výpovede samotnej žalovanej táto uvedenej svedkyňi nič konkrétne nerozprávala, na čo potrebuje peniaze.

22. Uvedená svedkyňa tiež uviedla, že v tom čase podnikateľky v M. nemali ani inú možnosť a okamžite im bol ponúkaný len podnikateľský úver, a teda im v tom čase spotrebný úver ani nebolo možné

poskytnúť. V tejto súvislosti žalovaná uviedla, že keďže zistili, že je živnostníčka v M., nedali jej na výber, aby uzatvorila iný druh úveru, ako podnikateľský.

23. Pokiaľ ide o účel čerpania úveru, ktorý bol v Žiadosti o úver zo dňa 18.01.2016 zaškrtnutý ako prevádzkový účel, k tomu žalovaná uvádzala, že jej (pracovná) činnosť nevyžaduje, aby do výkonu práce v M. vrážala nejaké peniaze, a v čase uzavretia zmluvy ani nemala žiadne náklady, ktoré by potrebovala v tom čase uhradiť. Pokiaľ sa aj v jej daňovom priznaní uvádzali nejaké výdaje, zrejme to boli odvody, ktoré za ňu uhrádza jej rodina, pre ktorú pracuje, ktorá zároveň rovnako jej tak uhrádza aj dopravu v sume 300,- Eur. Ročne akurát len platí agentúre za poskytnutie uvedenej práce.

24. Dňa 19.01.2016 žalobca konajúc prostredníctvom vyššie uvedenej svedkyne a žalovaná uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č. 230501-73418.

25. Podľa výpisu z obchodného registra žalobcu v čase podpísania uvedenej zmluvy o úvere, konateľmi tejto spoločnosti boli V. I. N. Z. M. W., pričom za žalobcu v tom čase mali konať dvaja konatelia spoločnosti a to tak, že na písomnom úkone mali pripojiť k obchodnému menu spoločnosti svoje podpisy.

26. Podľa plnej moci zo dňa 21.12.2012 podpísanej za žalobcu vyššie uvedenými oboma konateľmi, žalobca udelil plnú moc pre V. C. I. na vykonávanie právnych úkonov platných od 27.12.2012 a síce plnú moc na schvaľovanie žiadosti o úver (revolvingový úver), revolvingovú pôžičku s podnikateľskými subjektmi do výšky pôžičky/úveru 12.000,- Eur, na uzatváranie a podpisovanie zmlúv o úvere/revolvingovom úvere/revolvingovej pôžičke s podnikateľskými subjektmi, vrátane všetkých príloh a dodatkov, v ktorých je spoločnosť t.j. žalobca na strane veriteľa a akákoľvek dispozícia s týmito zmluvami a na uzatváranie a podpisovanie rozhodcovskej zmluvy s podnikateľskými subjektmi, v ktorých je spoločnosť t.j. žalobca na strane veriteľa a akákoľvek dispozícia s týmito zmluvami.

27. Podľa výpisu z registra finančných agentov a finančných poradcov v období od 27.01.2010 vykonávala činnosť viazaného finančného agenta pre žalobcu aj D. G. - svedkyňa vypovedajúca v tomto sporovom konaní.

28. Podľa výpovede žalovanej stretnutie, na ktorom mala podpisovať papiere (a teda aj samotnú zmluvu) bolo rýchle, boli na ňom len ona s vyššie uvedenou svedkyňou, pričom táto jej dala uvedené papiere podpísať. Podľa vyjadrenia žalovanej pri podpise uvedenej zmluvy jej bolo povedané, že dostane na účet sumu 4.000,- Eur, tiež akú sumu bude musieť mesačne platiť, a tiež v akej dobe a do akého dátumu má mesačne splátku platiť. Ona však tomu nevenovala veľmi pozornosť, podrobne si to všetko nečítala, prešla rovno k podpisu zmluvy a až doma si všimla tabuľku so splátkami, že koľko toho je, a že je to veľa.

29. Z predmetnej Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418 zo dňa 19.01.2016 vyplynulo, že na základe jej článku 1 bod 1.1 žalobca ako veriteľ mal poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi na účely výkonu jej podnikateľskej činnosti úver v nominálnej výške 13.248,- Eur (ďalej v zmluve vedený pod skratkou „úver“) a to do ôsmich pracovných dní odo dňa doručenia jedného podpísaného rovnopisu uvedenej zmluvy dlžníkom veriteľovi. Podľa uvedenej zmluvy sa žalovaná, ako dlžníka, zaviazala predmetný Úver splatiť žalobcovi, ako veriteľovi, v 48-mesačných splátkach po 276,- Eur, pričom mali byť splatné podľa splátkového kalendára, ktorý tvoril Prílohu č. 1 uvedenej zmluvy.

30. Žalovaná v uvedenej zmluve bola označená jednak svojim rodným číslom a jednak jej zápisom ako podnikateľky v registri vedenom v M. pod registračným číslom: XXXXXXFXX,XXXXXX-XXXX, P..

31. Podľa článku 4 bod 4.1 predmetnej zmluvy sa žalovaná zaviazala za poskytnutie Úveru zaplatiť žalobcovi ako veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru a to v sume 9.248,- Eur, ktorá bola splatná ku dňu poskytnutia úveru.

32. Podľa článku 9 bod 9.1 predmetnej zmluvy sa zmluvné strany dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok vyplývajúcich z tejto zmluvy ku dňu poskytnutia úveru a to pohľadávky žalovanej ako dlžníka podľa článku 1.1 tejto zmluvy oproti pohľadávke žalobcu ako veriteľa podľa článku 4.1 tejto zmluvy. Rozdiel vo výške 4.000,- Eur mal byť ku dňu poskytnutia úveru uhradený žalobcom ako veriteľom, na bankový účet žalovanej ako dlžníka.

33. Podľa článku 12 bod 12.1 v prípade omeškania žalovanej ako dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 15 dní po termíne splatnosti bol žalobca ako veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 5 % z nominálnej výšky úveru. Podľa bodu 12.2 uvedenej zmluvy táto zmluvná pokuta bola splatná do 10-tich dní odo dňa vystavenia penalizačnej faktúry na úhradu zmluvnej pokuty. Zaplatením tejto zmluvnej pokuty nezaniká veriteľov nárok na náhradu škody.

34. Podľa bodu 12.3 článku 12 uvedenej zmluvy v prípade, že dlžník neuhradí splátku podľa aktuálneho splátkového kalendára riadne a včas a/alebo v prípade, že dlžník je v omeškaní s úhradou iného peňažného záväzku podľa tejto zmluvy a/alebo v prípade, že poruší niektoré ustanovenia tejto zmluvy, najmä ust. ods. 17.1 a/alebo v prípade, že ktoréhoľvek z prehlásení dlžníka uvedené v tejto zmluve, či žiadosti o poskytnutie úveru je alebo sa stane nepravdivé, je podľa písm. a/ veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a podľa písm. b/ požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré sa podľa zmluvy majú stať splatnými v budúcnosti a to ku dňu uvedenému v oznámení podľa tohto ustanovenia a podľa písm. c/ je oprávnený jednostranne okamžite vypovedať túto zmluvu, na základe písomného oznámenia, doručeného dlžníkovi. Okamžitou výpoveďou sa zmluvný vzťah končí ku dňu doručenia písomného oznámenia dlžníkovi.

35. Podľa bodu 12.4 článku 12 uvedenej zmluvy v prípade omeškania dlžníka so splnením záväzku podľa článku 12.3 písm. b/ tejto zmluvy, o viac ako 15 dní po termíne splatnosti, je dlžník povinný uhradiť veriteľovi nad rámec zmluvnej pokuty podľa článku 12 ods. 12.1 tejto zmluvy, zmluvnú pokutu vo výške 50 % z nominálnej výšky úveru.

36. Podľa článku 6 bod 6.1 neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli splátkový kalendár, blankozmenka, dohoda o zrážkach zo mzdy.

37. Zo splátkového kalendára zo dňa 19.01.2016 podpísaného oboma zmluvnými stranami vyplynulo, že predmetný úver mala žalovaná splácať v mesačných splátkach v počte 48 splátok so splatnosťou tej-ktorej mesačnej splátky vždy k 29-tému dňu toho-ktorého mesiaca (s výnimkou splátok za mesiace február 2018 a február 2019, ktoré boli splatné k 28-mému dňu týchto mesiacov), pričom prvá splátka bola splatná dňa 29.02.2016 a posledná splátka mala byť splatná 29.01.2020.

38. Podľa Prehľadu platieb vedeného na meno žalovanej pod číslom 230501 so stavom k 28.02.2019, žalovanej bola na základe uvedeného úveru vyplatená dňa 20.01.2016 suma 4.000,- Eur a následne žalovaná na tento úverový vzťah uhradila celkovo sumu 2.599,- Eur a to 6-timi splátkami po 276,- Eur v dňoch 31.03.2016, 11.05.2016, 08.06.2016, 20.07.2016, 08.08.2016, 05.09.2016 a jednou splátkou v sume 280,- Eur dňa 15.03.2016 a jednou splátkou v sume 663,- Eur dňa 27.09.2016.

39. Prípisom zo dňa 15.12.2016 adresovaným žalovanej a označeným ako „Pokus o zmier pred začatím súdneho konania“ žalobca žalovanej oznámil, že k uvedenému dňu má žalovaná u neho neuhradenú splátku revolvingovej pôžičky a preto jej spolu s týmto prípisom zasiela vyúčtovanie zmluvných pokút, ktoré žiada uhradiť v lehote splatnosti uvedenej vo vyúčtovaní a zároveň ju upozornil na to, že je oprávnený v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatiť všetky záväzky, ktoré sa mali stať splatnými v budúcnosti. V takomto prípade bude požadovať ďalšiu zmluvnú pokutu vo výške 50 % z výšky revolvingovej pôžičky. Tiež ju upozornil, že bude vyplnená a uplatnená ňou podpísaná blankozmenka a celá záležitosť bude postúpená súdu. Tiež ju vyzval, aby najneskôr do troch pracovných dní uhradila všetky svoje záväzky t.j. vyúčtované zmluvné pokuty a všetky doteraz neuhradené splátky na účet bližšie uvedený v tejto výzve s upozornením, že ak v uvedenej lehote tieto záväzky neuhradí, bude postupovať podľa bodu 2 tohto pokusu o zmier.

40. Uvedeného dňa zároveň bola vystavená faktúra č. 916003134 znejúca na sumu 662,40 Eur a adresovaná žalovanej so splatnosťou dňa 25.12.2016, ktorou žalobca fakturoval žalovanej zmluvnú pokutu vo výške 5 % z výšky pôžičky, ktorú predstavovala uvedená suma 662,40 Eur to vo vzťahu k splátke č. 10.

41. Dňa 15.01.2017 žalobca prípisom adresovaným žalovanej a označeným ako „Pokus o zmier pred začatím konania“ prakticky žalovanú upozornil na všetky tie isté skutočnosti, ako vo svojom vyššie uvedenom prípise zo dňa 15.12.2016 a zároveň v uvedený deň aj vystavil faktúru č. 917000095, adresovanú žalovanej na sumu 662,40 Eur a splatnú dňa 25.01.2017, ktorou opätovne žalovanej

fakturoval 5 % z výšky pôžičky, ako zmluvnú pokutu, na základe zmluvy o revolvingovej pôžičke to vo vzťahu k splátke č. 11.

42. Podľa Priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) zverejnených na stránke Národnej banky Slovenska, v mesiaci január 2016 sa tieto úrokové miery pri splatnosti od 1 do 5 rokov v prípade nefinančných spoločností pri tzv. ostaných úverov v rámci tzv. Stavov úverov pohybovali priemere vo výške 3,56 % p.a., a v prípade tzv. Nových obchodov vo výške 6,94 % p.a. a v prípade Domácností pri tzv. ostaných úverov v rámci tzv. Stavov úverov priemere vo výške 12,05 % p.a., a v prípade tzv. nových obchodov vo výške 9,51 % p.a..

43. Napriek výzve súdu obsiahnutej v uznesení sp.zn. 16Csp/45/2019-128 zo dňa 11.05.2021, ktorou súdu vyzval aj samotnú žalovanú na uplatnenie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany a označenie ďalších dôkazov na preukázanie svojich tvrdení, žalovaná žiadne ďalšie dodatočné dôkazy v tomto spore nepredložila a ani nenavrhol vykonať.

44. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.01.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

45. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.01.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

46. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.01.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418, strany sa môžu odchýliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365,369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

47. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.01.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

48. Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.01.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

49. Podľa § 502 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.01.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške

ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

50. Podľa § 300 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.01.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418, okolnosti vylučujúce zodpovednosť (§ 374) nemajú vplyv na povinnosť platiť zmluvnú pokutu.

51. Podľa § 301 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.01.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, a to až do výšky škody, ktorá vznikla do doby súdneho rozhodnutia porušením zmluvnej povinnosti, na ktorú s vzťahuje zmluvná pokuta. Na náhradu škody, ktorá vznikla neskôr, je poškodený oprávnený do výšky zmluvnej pokuty podľa § 373 a nasl..

52. Podľa § 302 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.01.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418, odstúpenie od zmluvy sa nedotýka nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty.

53. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

54. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

55. Podľa § 545 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak z dojednania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

56. Podľa § 545 ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta, ak z dojednania účastníkov o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné. Veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, len keď je to medzi účastníkmi dohodnuté.

57. Podľa § 545 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak z dohody nevyplýva niečo iné, nie je dlžník povinný zmluvnú pokutu zaplatiť, ak porušenie povinnosti nezavinil.

58. Podľa § 545a Občianskeho zákonníka, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

59. Podľa § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.01.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418, pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

60. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

61. Podľa § 265 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.01.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418, výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

62. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

63. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

64. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

65. Súd sa už vo svojom pôvodnom rozsudku sp.zn. 16Csp/45/2019-89 zo 23.12.2019 vysporiadal s otázkou, že daný úverový vzťah nie je spotrebiteľským vzťahom, pričom tento právny záver tunajšieho súdu odvolacím súdom nebol korigovaný a ani žiadnym spôsobom spochybnení. Súd preto v ďalšom vychádzal z toho, že úverovoprávny vzťah, ktorý žalovaná so žalobcom založila na základe podpísania Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418, a teda uzavretia tejto zmluvy, nie je v danom spore spotrebiteľskoprávnym vzťahom, ale že sa jedná o vzťah obchodnoprávny spravujúci sa príslušnou právnou úpravou Obchodným zákonníkom.

66. Pre úverovú zmluvu Obchodný zákonník nevyžaduje písomnú formu, preto ju možno uzavrieť aj ústne. V praxi sa však úverové zmluvy uzavierajú písomne, spravidla na požiadanie poskytovateľa úveru (§ 271 ods. 1). Zmluva o úvere je zmluvou, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť peňažné prostriedky v stanovenej výške a dlžník sa zaväzuje poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Zmluva o úvere je absolútny obchod. Pre zmluvu o úvere zákon nestanovuje žiadnu formu. Podstatnými časťami zmluvy sú určenie subjektu (veriteľa a dlžníka) a určenie poskytovaných peňažných prostriedkov čo do čiastky a meny. Môže ísť o prostriedky v inej než v slovenskej mene, pokiaľ dohoda bude v súlade s devizovými predpismi. K ďalším skutočnostiam tvoriacim obsah zmluvy budú spravidla patriť určenie úroku, lehota v ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, lehota k ich vráteniu a účel na ktorý sú peňažné prostriedky poskytované. Ak neobsahuje zmluva o úvere dohodu o výške úrokov, potom má veriteľ právo na úrok obvyklý požadovaný za úvery bankami v sídle dlžníka v dobe uzavretia zmluvy. Dlžník môže, pokiaľ si strany nedohodnú lehotu inú, požadovať dojednanú čiastku do doby, pokiaľ je poskytnutie úveru niektorou zo strán vypovedané. Veriteľ je povinný požadované prostriedky poskytnúť v lehote, ktorú si strany dohodli, alebo ktorú vo svojom požiadavku stanovil dlžník, inak bez zbytočného odkladu po doručení žiadosti. Ak sa nedohodnú strany inak, nie je veriteľ zo zákona oprávnený viazať poskytnutie prostriedkov na preukázanie účelu ich použitia ani zachovať alebo obmedziť dlžníka v spôsobe akým používa poskytnuté peňažné prostriedky. Povinnosťou veriteľa je prijať vrátené prostriedky a to i pred dohodnutou lehotou. Pokiaľ je účel použitia prostriedkov dohodnutý, je dlžník povinný použiť ich len k tomuto účelu. V prípade, že použije k účelu inému, má veriteľ právo odstúpenia od zmluvy a súčasne má právo požadovať vrátenie použitých a doposiaľ nevrátených prostriedkov včítane úrokov. Dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v lehote dohodnutej v zmluve, inak podľa všeobecných ustanovení príslušného zákona. V prípade omeškania splnení peňažného dlhu vzniká stranám právo na úrok z omeškania (porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 2 Obdo 6/2007 zo dňa 28.05.2008).

67. Predmetná Zmluva o revolvingovom úvere č. 230501-73418 všetky tieto vyššie uvádzané predpoklady po formálnej stránke spĺňala. Teda je v jej písomnom vyhotovení podpísanom oboma jej zmluvnými stranami uvedené :

- a) určenie zmluvných strán,
- b) určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté,
- c) záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky,
- d) záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky.

68. Podľa článku 1 bod 1.1 tejto zmluvy žalobca ako veriteľ mal poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi na účely výkonu jej podnikateľskej činnosti úver vo výške 13.248,- Eur, pričom v skutočnosti jej poskytol reálne len sumu 4.000,-EUR a zvyšok úveru v sume 9.248,- Eur bol zo strany žalobcu ihneď predisponovaný na úhradu jeho odmeny za poskytnutie tohto úveru , ktorá bola splatná ku dňu poskytnutia úveru.

69. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na právny záver vyslovený odvolacím súdom, podľa ktorého povinnosť zaplatiť odplatu v dohodnutej lehote je samostatným peňažným záväzkom dlžníka, odlišným od peňažného záväzku vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úrok. Naproti tomu záväzok dlžníka platiť za poskytnuté peňažné prostriedky úroky je podstatnou časťou zmluvy o úvere. Dohoda o výške úrokov pritom nepožíva charakter podstatnej časti zmluvy. Preto podľa názoru odvolacieho súdu tieto dva odlišné právne inštitúty, ktorými sú odplata a dojednané úroky za poskytnutie „nesplývajú“. Tiež uviedol, že právo na odplatu prislúcha veriteľovi, len ak bola dohodnutá a len za uzavretie zmluvy o úvere, nie za poskytnutie peňažných prostriedkov.

70. Vzhľadom na takto formulovaný právny názor vychádzajúc z § 391 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého je tunajší súd ako súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ustálil, že suma 9.248,- Eur predstavuje medzi stranami sporu dojednaný zmluvný úrok v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý je odlišný od tzv. odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov z tohto úveru.

71. Vychádzal pritom z právneho názoru odvolacieho súdu, podľa ktorého odplatu je možné dojednať len za uzavretie zmluvy o úvere, kým úrok je dojednaný za poskytnutie peňažných prostriedkov.

72. Predmetná zmluva v článku 4 bode 4.1. viaže „zmluvnú odmenu“ žalobcu práve na poskytnutie peňažných prostriedkov (viď počiatočná slova tohto odseku „Za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť ...“), preto vzhľadom na vyššie uvedený právny záver odvolacieho súdu tunajší súd kvalifikoval „zmluvnú odmenu“ žalobcu vo výške 9.248,-EUR ako zmluvný úrok.

73. Aj vzhľadom na takto vyslovený právny názor odvolacieho a príslušnú formuláciu textu odseku 4.1 článku 4 predmetnej zmluvy sa súd nestotožnil s názorom žalovanej uvedeným v jej písomnom podaní zo dňa 04.06.2021, že uvedený odsek 4.1 pripúšťa rôzny výklad a preto ho je treba vyložiť na ťarchu strany, ktorá ho použila, teda v danom prípade na ťarchu žalobcu.

74. K skutočnosti, že predmetný zmluvný úrok vo výške 9.248,- Eur bol ihneď uhradený z poskytnutej sumy úveru a to predisponovaním príslušnej časti tohto úveru (teda sumy 9.248,- Eur) na jeho úhradu, súd dáva do pozornosti právny názor najvyššieho súdu, podľa ktorého „Zmluvu o úvere charakterizuje záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky v určenej výške a záväzok dlžníka poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Naplnenie úverového vzťahu nie je podmienené priamym plnením dlžníkovi v hotovosti alebo bezhotovostným plnením na jeho účet v peňažnom ústave, ale poskytnutie peňažných prostriedkov môže mať aj formu plnenia záväzkov dlžníka priamo jeho veriteľovi v hotovosti alebo na jeho účet v peňažnom ústave.“ (porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. Obdo V 47/2001 zverejnený v systéme ASPI pod č. 8/2004 ZSP).

75. Inými slovami, skutočnosť, že si z poskytnutých peňažných prostriedkov, teda z úveru, žalobca mal na základe vzájomného zápočtu zadržať sumu na úhradu svojej zmluvnej odmeny, ktorú v tomto spore vzhľadom na vyššie prezentované stanovisko predstavujú zmluvné úroky vo výške 9.248,- Eur, by sama osobe nemala byť v rozpore so zákonom.

76. Spornou sa môže javiť len výška tohto zmluvného úroku, pričom tunajší súd v pôvodnom rozsudku sp.zn. 16Csp/45/2019-89 zo 23.12.2019 jeho dojednanú výšku považoval za rozpornú s dobrými mravmi. Navyše za rozpor s dobrými mravmi považoval aj tú skutočnosť, že zo sumy finančných prostriedkov, ktoré žalovanej žalobca poskytuje, tejto reálne dáva k dispozícii len sumu v rozsahu cca 30 % z nich ($4.000,-\text{EUR} / 13.248,-\text{EUR} = 30,19\%$) a zvyšok s necháva pre seba.

77. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny záver vyslovený odvolacím súdom, podľa ktorého keďže najvyššie prípustné úroky vyplývajúce z obchodnoprávnych vzťahov neboli zákonom stanovené, je zrejmé, že dohoda zmluvných strán o výške úrokov nie je regulovaná. Niet pochybností o tom, že pri dojednávaní výšky úrokov by mali byť rešpektované princípy dobrých mravov, resp. poctivého obchodného styku, t.j. úroky by nemali byť neprimerane vysoké (napr. viacnásobne prevyšovať úroky, ktoré obvykle požadujú banky v mieste sídla dlžníka a v dobe uzavretia zmluvy za úvery nimi poskytované). Zároveň však tiež zdôraznil, že v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku môže byť len výkon práva, nie právny úkon samotný, z ktorého je právo uplatňované. Predpokladom kvalifikácie určitého konania ako rozporného so zásadami poctivého obchodného styku nie je len

samotná disproporcia medzi výškou dojednaného úroku a povahou zmluvného vzťahu, ale k tomuto musia pristúpiť ďalšie skutočnosti ako je napríklad zneužitie hospodárskej prevahy zmluvnou stranou, poškodenie iných subjektov a iné.

78. K tejto otázke, teda otázke rozporu predmetnej výšky zmluvného úroku v sume 9.248,- Eur so zásadou poctivého obchodného styku sa však žalovaná po vrátení veci odvolacím súdom na nové prejednanie a rozhodnutie žiadnym spôsobom nevyjadřila.

79. Ďalší súd už vyššie uviedol, že v zmysle § 391 ods. 2 CSP je ako súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, a teda aj vyššie prezentovaným názorom pokiaľ ide o hodnotenie postupu žalobcu pri uplatňovaní predmetného zmluvného úroku vo výške 9.248,- Eur v tomto spore z hľadiska zásady poctivého obchodného styku.

80. V tomto smere to znamená, že je potrebné aby strana sporu, ktorá sa domáha porušenia vyššie uvedenej zásady, uvádzala aj príslušné tvrdenia, ktorými toto porušenie uvedenej zásady odôvodňuje a na preukázanie týchto svojich prípadných tvrdení aj navrhla súdu vykonať príslušné dôkazy.

81. V tejto súvislosti súd uvádza, že sporové konanie je ovládané hlavne princípom kontradiktórnosti a prejednávacím princípom, ktoré predurčujú, že ťarchu a zodpovednosť za výsledok konania nesú hlavne strany sporu. Medzi povinnosť strán sporu v sporovom konaní patrí predovšetkým tvrdenie rozhodných skutočností a navrhovanie dôkazov (tzv. povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť), prostredníctvom ktorých poskytujú informácie potrebné pre rozhodnutie. Každé skutkové tvrdenie a každý navrhnutý dôkaz musí najprv vychádzať z vlastnej vedomosti strany sporu o jeho existencii a obsahu.

82. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania (teraz strán sporu - poznámka súdu). Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. zn. 3 M Cdo 6/2010).

83. Dôkazným bremenom pritom treba rozumieť procesnú zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní nebolo preukázané jej tvrdenie, a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, pre nečinnosť strany (v dôsledku nesplnenia dôkaznej povinnosti) alebo vôbec (objektívne vzaté) nemohla byť preukázaná. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje tú stranu, na ktorej spočívalo dôkazné bremeno, a ktorá sa dostala do dôkaznej núdze (neponúkla alebo nevedela ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti) (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 8Co/23/2017 zo dňa 24.09.2019).

84. Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré musí strana sporu preukázať, tak zásadne určuje hmotnoprávna norma, ktorá sa má na sporný vzťah aplikovať a z ktorej potom vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena, teda ktorá zo strán je povinná stanovený okruh skutočností preukázať, a ktorú potom pri nesplnení tejto povinnosti postihuje nepriaznivý následok v podobe neúspechu v spore. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností spočíva na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 8Co/23/2017 zo dňa 24. 09. 2019).

85. Ako už súd vyššie uviedol, odvolací súd v súvislosti s posudzovaním zásady poctivého obchodného styku konštatoval, že porušenie uvedenej zásady nespôsobuje samotný právny úkon, z ktorého je právo uplatňované, ale len výkon práva na jeho podklade, ku ktorému musia pristúpiť niektoré ďalšie skutočnosti.

86. Inými slovami porušením uvedenej zásady nie je samo o osobe, že sa medzi stranami sporu dojednal v písomnej úverovej zmluve zmluvný úrok vo výške 9.248,- Eur, a to tým skôr, že podľa právneho názoru vysloveného odvolacím súdom, najvyššie prípustné úroky vyplývajúce z obchodnoprávných vzťahov nie sú zákonom stanovené a teda dohoda zmluvných strán o ich výške nie je zákonom regulovaná.

87. Na to aby súd v tomto spore mohol pristúpiť k hodnoteniu uplatňovania si nárokov žalobcom z tohto uvedeného zmluvného úroku z hľadiska prípadne hodnotenia takéhoto konania žalobcu ako konania, ktoré je v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku, bolo potrebné, aby zo strany žalovanej boli prezentované (tvrdené) určité skutočnosti, ktoré odvolací súd vo svojom právnom názore aj príkladmi rozvádza (zneužitie hospodárskej prevahy zmluvnou stranou, poškodenie iných subjektov), ktoré však zo strany žalovanej vôbec súdu neboli prezentované a už vonkoncom na ich preukázanie neboli z jej strany produkované žiadne dôkazy.

88. Úlohou súdu nebolo tieto eventuálne skutočnosti samovoľne vyhľadávať a dokonca prípadne k nim samovoľne zhromažďovať si dôkazy, keďže uvedené konanie je konaním kontradiktórnym, v ktorom je iniciatíva prenechaná stranám sporu.

89. Bez návrhu totiž súd môže podľa § 185 ods. 2 CSP vykonať jedine dôkazy vyplývajúce z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou, čo však nie je tento prípad. Rovnako tak v tomto spore nejde o prípad, v ktorom by malo zisťovanie smerovať k zisteniu cudzieho práva, prevereniu splnenia procesných podmienok pre vedenie tohto sporového konania, či posúdeniu prípadnej konečnej vykonateľnosti rozhodnutia v tejto veci, kedy všetky tieto vyššie uvádzané situácie taktiež v zmysle § 185 ods. 3 CSP umožňujú súdu iniciovať a následne vykonať dokazovanie na ich preukázanie.

90. Rozhodnutie v tejto otázke je tak výslovne postavené na vykonaní dokazovania (a samozrejme tomu predchádzajúceho tvrdenia), ktoré musí iniciovať a teda navrhnúť tá strana sporu, ktorá z existencie takejto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Takouto osobou v tomto spore je nepochybne žalovaná a keďže táto nenavrhol žiaden dôkaz na preukázanie toho, že uplatnením nároku žalobcu na zaplatenie sumy 9.248,- Eur došlo z jeho strany ku konaniu v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, súd žalobe na zaplatenie uvedenej čiastky vyhovel.

91. Súd sa nestotožnil ani s názorom žalovanej o tom, že vzájomným započítaním pohľadávok, a to jej voči žalobcovi ako veriteľovi v sume 13.248,- EUR a žalobcovej voči nej ako dlžníkovi v sume 9.248,- EUR, došlo k zániku nároku žalobcu na jeho „zmluvnú odmenu“ teda zmluvného úroku, a tým aj na zaplatenie sumy 9.248,- EUR.

92. Započítaním totiž zostala nedotknutá pohľadávka žalobcu ako veriteľa voči žalovanej ako dlžníkovi na splatenie úveru, teda úverovej pohľadávky, tak ako to správne uvádza žalobca, pretože tá nebola predmetom započítania. Inými slovami povinnosť vrátiť poskytnutú sumu úveru 13.248,-EUR zostala zachovaná, pretože práve táto suma predstavovala samotný úver.

93. V článku 1 ods. 1.1. predmetnej zmluvy sa totiž uvádza, že žalobca ako veriteľ mal poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi na účely výkonu jej podnikateľskej činnosti úver v nominálnej výške 13.248,- Eur, pričom v ďalšom sa pre túto sumu poskytnutých peňažných prostriedkov používa zmluvná skratka „Úver“ (viď text za uvedenou sumou- ďalej iba „úver“).

94. Ak teda sa v ďalšom texte zmluvy a to v článku 2 ods. 2.1. uvádza, že sa žalovaná ako dlžník, zaviazala predmetný Úver splatiť žalobcovi ako veriteľovi v 48-mych mesačných splátkach po 276,- Eur, je zrejmé že sa tým mieni suma 13.248,-EUR, čo aj zodpovedá splátkovému kalendáru (t.j. 276,-EUR x 48 =13.248,-EUR).

95. To ale potom znamená, že za poskytnutie úveru, teda sumy 13.248,-EUR, sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi zmluvný úrok (zmluvnú odmenu) vo výške 9.248,-EUR. To je ale suma mimo sumy úveru, teda sumy 13.248,-EUR. Nikde sa totiž v zmluve neuvádza, že predmetná suma 9.248,- Eur tvorí súčasť „úveru“, teda súčasť nominálnej sumy 13.248,-EUR

96. To , že k zaplateniu tohto zmluvného úroku došlo následne priamo z peňazí , ktoré tvorili úver (teda zo sumy 13.248,--EUR) , a teda že tento úver žalovaná použila aj na úhradu tohto zmluvného úroku nič nemení na povinnosti žalovanej predmetný úver vrátiť celý (teda v plnej sume 13.248,--EUR). Inými slovami zaplatením sumy 9.248,- Eur v rámci 48 mesačných splátok po 276,--EUR žalovaná nespláca opätovne zmluvný úrok („zmluvnú odmenu“) žalobcovi, ale ňou spláca čiastku z nominálneho úveru (teda zo sumy 13.248,--EUR) , ktorá bola len použitá na úhradu tejto „zmluvnej odmeny“.

97. Vzhľadom na uvedené preto súd konštatuje, že žalobcovi voči žalovanej vznikol nárok aj na zaplatenie sumy 9.248,- Eur, a preto žalovaná bola pôvodne povinná žalobcovi z vyššie poskytnutého úveru zaplatiť celkovú sumu 10.649,--EUR ako rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru vo výške 13.248,--EUR a čiastkou 2.599,--EUR, ktorú do dňa podania žaloby na tento úver uhradila.

98. Pri zohľadnení skutočnosti, že rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 16Csp/45/2019-89 zo dňa 23.12.2019 bol žalobcovi voči žalovanej už právoplatne priznaný nárok na sumu 1.401,--EUR, tak súd pokiaľ ide o sumu istiny úveru zaviazal žalobkyňu týmto rozhodnutím na zaplatenie čiastky 9.248,--EUR (t.j. 10.649,--EUR - 1.401,--EUR).

99. Pokiaľ ide o žalobcom uplatňovanú zmluvnú pokutu, z prehľadu úhrad je zrejmé , že žalovaná realizovala prvú splátku na úhradu tohto úveru v sume 280,--EUR až dňa 15.03.2016, hoci táto prvá splátka bola splatná už dňa 29.02.2016. Následne druhú splátku dňa 29.03.2016 uhradila platbou vo výške 276,--EUR dňa 31.03.2016, tretiu splatnú dňa 29.04.2016 platbou vo výške 276,--EUR dňa 11.05.2016, štvrtú splatnú dňa 29.05.2016 platbou vo výške 276,--EUR dňa 08.06.2016, piatu splatnú dňa 29.06.2016 platbou vo výške 276,--EUR dňa 20.07.2016, šiestu splatnú dňa 29.07.2016 platbou vo výške 276,--EUR dňa 08.08.2016, siedmu splatnú dňa 29.08.2016 platbou vo výške 276,--EUR dňa 05.09.2016, a ôsmu splatnú dňa 29.09.2016 a deviatu splatnú dňa 29.10.2016 platbou vo výške 663,--EUR dňa 27.09.2016. Je teda zrejmé, že sa žalovaná dostala do omeškania sú úhradami ďalších splátok a to počnúc od desiatej splátky splatnej dňa 29.11.2016.

100. Podľa článku 12 bod 12.1 predmetnej zmluvy v prípade omeškania žalovanej ako dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 15 dní po termíne splatnosti bol žalobca ako veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 5 % z nominálnej výšky úveru. Zároveň podľa bodu 12.2 uvedenej zmluvy táto zmluvná pokuta bola splatná do 10-tich dní odo dňa vystavenia penalizačnej faktúry na úhradu zmluvnej pokuty, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nezanikol žalobcov nárok na náhradu škody.

101. To že žalovaná bola v omeškaní s úhradou v poradí 10.splátky splatnej dňa 29.11.2019 a v poradí 11.splátky splatnej dňa 29.12.2019 viac ako 15 dní je nesporné, keďže doteraz tieto splátky ani neuhradila.

102. Žalobca preto oprávnené v súlade s vyššie uvedeným článkom 12 bod 12.1 predmetnej zmluvy penalizačnú faktúru č. 916003134 znejúcu na sumu 662,40 Eur splatnú dňa 25.12.2016 a to vo vzťahu k omeškanej splátke č. 10 a penalizačnú faktúru č. 916003134 znejúcu na sumu 662,40 Eur splatnú dňa 25.01.2017 a to vo vzťahu k omeškanej splátke č. 11. Uplatnená suma týchto zmluvných pokút zodpovedala nominálnej výške predmetného úveru (t.j. 5% z 13.248,--EUR=662,40 EUR). Súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu aj týchto uplatnených zmluvných pokút v celkovej výške 1.324,80 EUR (t.j. 2 x 662,40 EUR).

103. Následne teda týmto rozhodnutím súd žalovanú čo do istiny zaviazal v prospech žalobcu na zaplatenie sumy 10.572,80 EUR ako súčtu už vyššie uvedenej sumy 9.248,--EUR a celkovej sumy zmluvnej pokuty vo výške 1.324,80 EUR.

104. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.01.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

105. Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.01.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 230501-73418, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

106. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky 1) platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

107. Podľa § 1 ods. 3 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, ak veriteľ požaduje úroky z omeškania v sadzbe určenej podľa odseku 1, použije sa tento spôsob určenia úrokov z omeškania počas celej doby omeškania.

108. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania počnúc od 31.01.2017. Podľa obsahu jeho žaloby listom zo dňa 15.01.2017 mal žalovanej oznámiť, že je táto v omeškaní s úhradou splátok a súčasne jej oznámiť, že v dôsledku nesplácania splátok je oprávnený v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatniť všetky záväzky zo zmluvy a keďže žalovaná neuhradila dlhované splátky, všetky splátky podľa zmluvy sa stali splatnými dňa 30.01.2017. Toto tvrdenie však v konaní nebolo preukázané.

109. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka na to, aby žalobca mohol predčasné zosplatnenie predmetného úveru realizovať, musela byť splnená podmienka dohody strán sporu o takomto práve na uvedený postup pre žalobcu.

110. Existencia takejto dohody bola preukázaná, a síce uvedené právo žalobcu vyplynulo článku 12 bodu 12.3 písm.b/ uvedenej zmluvy.

111. Súdu však zo strany žalobcu nebol predložený žiaden dôkaz o tom, že toto svoje právo u žalovanej aj riadne uplatnil. Za takýto úkon súd nepovažoval prípis žalobcu zo dňa 15.01.2017 adresovaný žalovanej a označený ako „Pokus o zmier pred začatím súdneho konania“

112. Podľa obsahu tohto prípisu totiž žalobca žalovanej oznámil, že k uvedenému dňu má žalovaná u neho neuhradenú splátku revolvingovej pôžičky a preto jej spolu s týmto prípisom zasiela vyúčtovanie zmluvných pokút, ktoré žiada uhradiť v lehote splatnosti uvedenej vo vyúčtovaní a zároveň ju upozornil na to, že je oprávnený v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatniť všetky záväzky, ktoré sa mali stať splatnými v budúcnosti. V takomto prípade bude požadovať ďalšiu zmluvnú pokutu vo výške 50 % z výšky revolvingovej pôžičky. Tiež ju upozornil, že bude vyplnená a uplatnená ňou podpísaná blankozmenka a celá záležitosť bude postúpená súdu. Tiež ju vyzval, aby najneskôr do troch pracovných dní uhradila všetky svoje záväzky t.j. vyúčtované zmluvné pokuty a všetky doteraz neuhradené splátky na účet bližšie uvedený v tejto výzve s upozornením, že ak v uvedenej lehote tieto záväzky neuhradí, bude postupovať podľa bodu 2 tohto pokusu o zmier. V žiadnom prípade z obsahu tohto prípisu nevyplývalo, že si uplatnil svoje právo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, a teda že zosplatnil zvyšok doteraz neuhradenej sumy úveru. Navyše žalobca ani nepreukázal, že uvedený prípis žalovanej aj doručil.

113. V tomto smere nie je možné uplatniť ani súdnu prax o doručovaní poštových listín do sféry ich adresáta, nakoľko táto viaže takýto následok na moment ich uloženia do jeho poštovej schránky, resp. vhozenia oznámenia o uložení tejto zásielky na pošte do poštovej schránky s možnosťou si jej vyzdvihnúť v odbernej lehote, čo v tomto spore rovnako nebolo preukázané (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011).

114. Zároveň podľa platnej judikatúry v prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení písomnosti zaťažuje odosielateľa (porovnaj Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

115. Súd tak ustálil, že žalobca skutočnosť riadneho predčasného zosplatnenia predmetného úveru náležite nepreukázal, a preto bolo povinnosťou žalovanej, ale zároveň aj jej právom, predmetný úver splácať naďalej v príslušných mesačných splátkach, na ktorých sa strany sporu dohodli v splátkovom kalendári.

116. Vzhľadom na uvedené preto žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania podľa § 369 ods.1,3 Obchodného zákonníka v spojení s § 1 nar.vl. č. 21/2013 Z.z. , a to najskôr odo dňa ním uplatneného v žalobe , t.j. odo dňa 30.01.2017 vo vzťahu k tým mesačným splátkam uvedeného úveru, ktoré v tom čase už boli splatné a neuhradené zo strany žalovanej (t.j. od 10. mesačnej splátky splatnej dňa 29.11.2016, tej však už len vo výške 161,--EUR, cez 11. mesačnú splátku splatnú dňa 29.12.2016 vo výške 276,-- EUR až po 12. mesačnú splátku splatnú dňa 29.12.2016, , t.j. 161,--EUR 2x276,-EUR = 713,-- EUR). Následne mu vznikol nárok na tieto úroky v prípade 13. splátky splatnej dňa 29.02.2017 až po poslednú 48.splátku splatnú dňa 29.01.2020 vždy počnúc od 30-tého dňa toho-ktorého mesiaca v ktorom bola tá-ktorá z týchto splátok splatná, keďže tieto splátky boli splatné vždy k 29-tému dňu toho-ktorého mesiaca a dňom nasledujúcim po tomto dni sa žalovaná s ich úhradami dostávala do omeškania, s výnimkou splátky za mesiac február 2018 splatnej dňa 28.02.2018 a splátky za mesiac február 2019 splatnej dňa 28.02.2019, u ktorých sa úrok priznával počnúc od 01.03.2018, resp. 01.03.2019, nakoľko mesiace február 2018 a február 2019 nemali 29 a ani 30 dní, takže dňom nasledujúcim po 28.dni uvedeného mesiaca bola práve 1.marec príslušného roku.

117. V čase omeškania žalovanej sa úhradami vyššie uvedených jednotlivých priznaných splátok bola úroková sadzba hlavných refinančných obchodov stanovená Európskou centrálnou bankou za obdobie od 16.03.2016 do dňa rozhodovania súdu vo výške 0,00% p.a.. Pri započítaní 8 percentuálnych bodov v zmysle citovaného nariadenia úroky z omeškania z jednotlivých istín splátok predstavovali súdom priznané ročné úroky z omeškania hodnoty uvedené vo výroku rozsudku.

118. Pri zohľadnení skutočnosti, že rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 16Csp/45/2019-89 zo dňa 23.12.2019 bol žalobcovi voči žalovanej už právoplatne priznaný úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 713,- Eur od 31.01.2017 do zaplatenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 01.03.2017 do zaplatenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 30.03.2017 do zaplatenia a vo výške 8 % ročne zo sumy 136,-- Eur od 30.04.2017 do zaplatenia, súd priznal týmto rozhodnutím predmetný úrok žalobcovi už len vo výške 8 % ročne u v poradí 15.splátky zo sumy 140,-- Eur (t.j. zo sumy rozdielu sumy splátky 276,--EUR za mesiac apríl 2017 a vyššie uvedeným rozsudkom uvádzanej sumy 136,-- EUR ako základu pre výpočet už právoplatne priznaného úroku z omeškania, t.j. 276,--EUR -136,--EUR =140,--EUR) a to za obdobie od 30.04.2017 do zaplatenia, a následne ďalšie dosiaľ nepriznané úroky vo výške 8 % ročne zo súm splátok žalovanou dosiaľ neuhradených , teda z v poradí 16.splátky splatnej dňa 29.05.2017 až po 48. splátku splatnú 29.01.2020.

119. Súd žalobu zamietol v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania, teda u splátok č. 15. až 48. pokiaľ ide o úroky z omeškania uplatnené za obdobie v deň ich riadnej zmluvnej splatnosti a pred dňom ich riadnej zmluvnej splatnosti, keďže na tieto žalobca vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie vo veci neplatného predčasného zosplatnenia úveru nemal nárok.

120. Pokiaľ ide o žalobcom uplatňovaný úrok z omeškania z súm uplatnených zmluvných pokút , t.j. 2 x 662,40 EUR, t.j. z celkovej sumy 1.324,80 EUR, podľa článku 12 bod 12.1 predmetnej zmluvy tieto zmluvné pokuty boli splatné do 10-tich dní odo dňa vystavenia penalizačných faktúr, pre tú-ktorú z nich pričom penalizačná faktúra č. 916003134 znejúca na sumu 662,40 Eur bola vystavená dňa 15.12.2016 a jej splatnosť stanovená na dňa 25.12.2016 a penalizačná faktúra č. 916003134 znejúca na sumu 662,40 Eur bola vystavená dňa 15.01.2017 a jej splatnosť stanovená na dňa 25.01.2017.

121. Úrok z omeškania z týchto súm si však žalobca uplatnil až od 31.01.2017, teda až po ich splatnosti , preto mu ho súd z uvedenej sumy priznal tak ako ním bol uplatnený.

122. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

123. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

124. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

125. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

126. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

127. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP a žalovanú zaviazal povinnosťou zaplatiť náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu zodpovedajúcom pomeru jeho úspechu v tomto spore.

128. Úspech v spore hodnotil aj z hľadiska zamietajúcej časti žaloby , ktorú predstavoval žalobcom uplatnený avšak súdom v tomto konaní nepriznaný úrok z omeškania a to konkrétne vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 28.02.2017 čo predstavuje sumu 1,75 EUR , vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.03.2017 čo predstavuje sumu 3,51 EUR , vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.04.2017 čo predstavuje sumu 5,38 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.05.2017 čo predstavuje sumu 7,20 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.06.2017 čo predstavuje sumu 9,07 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.07.2017 čo predstavuje sumu 10,89 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.08.2017 čo predstavuje sumu 12,76 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.09.2017 čo predstavuje sumu 14,64 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.10.2017 čo predstavuje sumu 16,45 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.11.2017 čo predstavuje sumu 18,33 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.12.2017 čo predstavuje sumu 20,14 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.01.2018 čo predstavuje sumu 22,02 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 28.02.2018 čo predstavuje sumu 23,83 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.03.2018 čo predstavuje sumu 25,59 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.04.2018 čo predstavuje sumu 27,48 EUR , vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.05.2018 čo predstavuje sumu 29,28 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.06.2018 čo predstavuje sumu 31,15 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.07.2018 čo predstavuje sumu 32,97 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.08.2018 čo predstavuje sumu 34,84 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.09.2018 čo predstavuje sumu 36,72 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.10.2018 čo predstavuje sumu 38,53 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.11.2018 čo predstavuje sumu 40,41 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.12.2018 čo predstavuje sumu 42,22 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.01.2019 čo predstavuje sumu 44,10 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 28.02.2019 čo predstavuje sumu 45,91 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.03.2019 čo predstavuje sumu 47,67 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.04.2019 čo predstavuje sumu 49,54 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.05.2019 čo predstavuje sumu 51,36 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.06.2019 čo predstavuje sumu 53,23 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.07.2019 čo predstavuje sumu 55,05 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.08.2019 čo predstavuje sumu 56,92 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.09.2019 čo predstavuje sumu 58,80 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.10.2019 čo predstavuje sumu 60,61 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.11.2019 čo predstavuje sumu 62,49 EUR, vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.12.2019 čo predstavuje sumu 64,30 EUR, a vo výške 8 % ročne zo sumy 276,-- Eur od 31.01.2017 do 29.01.2020 čo predstavuje sumu 66,18 EUR. Spolu tak vyššie uvedený žalobcom v tomto spore uplatňovaný a v konečnom dôsledku kapitalizovaný úrok z omeškania, ktorý mu súd nepriznal, predstavoval celkovú čiastku 1.221,30 EUR.

129. Súd tak pri posudzovaní uvedeného úspechu vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalobcu k žalovanej sume bol 90,74 % (t.j. 11.973,80 EUR ako súčet sumy 1.401,- Eur - priznanej istiny rozsudkom sp.zn. 16Csp/45/2019-89 zo 23.12.2019 a sumy 10.572,80 ako sumy istiny priznanej týmto

rozhodnutím / 13.195,10 EUR ako celková žalovaná suma predstavujúca súčet uplatnenej pôvodne istiny 11.973,80 Eur a nepriznaných kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 1.221,30 EUR =0,9074= 90,74 %) a úspechu žalovanej bol 9,26 % (1.221,30 EUR ako nepriznané kapitalizované úroky z omeškania / 13.195,10 EUR ako celková vyššie uvedená vyčíslená žalovaná suma =0,0926= 9,26 %).

130. Žalobcovi ako úspešnej strane sporu tak vznikol nárok len na pomernú časť trov konania a to v rozsahu 81,48 %, kedy uvedené percento predstavuje rozdiel medzi percentuálnym úspechom žalobcu a percentuálnym úspechom žalovanej (90,74 % - 9,26 %).

131. Výrok o náhrade trov konania súd formuloval v zmysle právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom SR v uznesení sp.zn. 6 Cdo/65/2017 zo dňa 30.05.2017, ako aj v uznesení sp. zn. 6 Cdo 222/2016 zo dňa 23. marca 2017, podľa ktorého musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, a teda len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti.

132. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach . (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok/ ďalej len ako „ CSP“).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť

o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.